НАДІСЛАНЕ.

Vegreville Alta. Nov. 14th

Хв. Редакціє!

Прошу помістити в часописі „Канаді" моїх пару слів.—

— Я читаю часописи і находжу в них богато вісток про упадок та прикре положенє лїбералів в Канаді — і про се знає майже цілий сьвіт, та нїхто однак лїбералів не жалує, бо всї, знають, що вони собі на се заслужили. Тільки в нас у Альберті ще находять ся такі руські лїберали, що поважають лїбералів та тривуть ся їх упадком. Правда, у нас ще покищо правительство лїберальне однак нїхто вже на сумнїває ся, що воно довше потреває, як до слїдуючих виборів.—

— Наші руські фармарі будуть добре памятати і не скоро забудуть на ті кривди, які лїберали заподїяли нашим учителям, а рівночасно і всему нашому населеню, відбираючи нам те, що для народу може бути найдорожше — се є рідну мову, рідне слово, яке ще нас тримає і охороняє наш нарід від винародовленя.

У нас є один лїберальний агітатор який грає ролю великого „народолюбця"! Він то відчас виборів і небо обіцяє для фармерів — а по виборах то вже й чутки про нього нема. — Як у нас були доповняючі вибори, то сей „народолюбець", на імя йому Петро,— прямо розпинав ся, так агітував за п. Бойлом, який є тепер міністром просьвіти та проганяє наших учителів, — а коли його запитано чому він агітує за Бойлом, то наш Петро сказав, що він се робить з народного обовязку. Здалоб ся, щоби Петро сказав тепер народови, що він для нього здобув в особі п. Бойла.

— Чим Ви п. Петре можете тепер похвалити ся перед народом?

Чому тепер не скажете нич про вашого міністра просьвіти і про його правлїнє та відношенє ся до Русинів в Канаді.? —

Перед виборами, то було богато наших учителів, а по виборах пан Бойл не лишив майже нї одного, бо всїх повиганяв — а наш Петро, що говорив на се?! — Мовчав та лише усьміхав ся...

Таких то народних провідників ми маємо! Наші фармері однак вже на них пізнали ся і нинї ви почуєте нераз між людьми: „Коби скоро прийшли славнючі вибори, то ми з такими панами Бойлами та їх агентами Петрами поговоримо!..."

Крім славнозвісного Петра, маємо ще тут капца Шандра, що сам явно говорить, аби виганяти українських учителів так, щоби анї одного не лишити в Альберті. П. Шандро думає, що буде вкурити на поселеннєвім кріслї... та нї... Чотири роки скоро пролетять, а тодї прийде час порахунку за все, і наш нарід скаже тодї своє слово, від якого п. Шандрови і йому подібним певно не буде дуже приємно.

Пізнїйше напишу більше, а тепер

Здоровлю читачів „Канади".

Тутешний.

ВСЯЧИНА.

„ГАЛИЦЬКІ ВИБОРИ" В СТАРИННІМ РИМІ.

Тому, що Італія находить ся вже в періоді нових парляментарних виборів, пригадує італійська преса, які виборчі звичаї та надужитя панували вже в часах старинного Риму. Показуєть ся отже, що галицька „виборча ковбаса" та „виборчі дриглї" не є винаходом XIX. столїтя, а були вже звісні навіть у старинній історії. Як розказує Квінт Ціцеро в своїм „Підручнику для досконалих кандитатів", в старинним Римі були в звичаю бенкети, які видавали кандидати на товсті манда ти для своїх виборців. Тодї зовсїм не треба було, як се робить ся нинї на бенкетах, розвивати свою політичну програму перед виборцями; цїла вага була звернена на добір потрав, які подавали ся на бенкетї.

Найщедрійшими на таких бенкетах показали ся в старинній історії Цезар та Люкуль. Цезар по своїх побідах над Помпеєм щоби доповнити цїлковите здобутє Риму, видав для всїх горожан великанський бенкет. Люкуль гостив перед виборами не лиш мешканців столиці, але також мешканців сусїдних сїл. Раз уладив він такий пир для виборців коштом 56.000 драхм. Очевидно, що кошта пиру збільшало ще те, що виборцї „на памятку" пира брали собі золоті і срібні ложки, а навіть... серветки. Щоби увільнити ся від таких приємностий замовляли кандидати пир в „міньскій кухнї". Вони опісля нїчим вже не журили ся, лиш що найбільше до армії „кельнерів" додавали кількох своїх невільників.

Коли одначе вінаєм бенкетів ставав через захланність підприємців щораз дорожший, витворив ся звичай, що виборцям посилали кандидати їду в кошичках з написею: „Спортуля". З часом платили вартість кошичка з грошах, а виборцї могли кандидатів прислїдити кілька приємних днів. Сей „звичай" задержав ся в Галичинї по нинїшні часи.

Чорногорські звичаї.

На нарадї Двріндрі прийшло недавно до такої пригоди: Сим пропонованим жало кільканайцять Чорногорців. Тому, що в плянї їзди не було пристанку в Дульчіньо, Чорногорцї з витягненими револьверами звернули ся до капітана та загрозили йому смертію, коли не причалить до Дульчіньо. Під загрозою смерти капітан сповнив їх жаданє і причалив до берега, де Чорногорцї вискочивши на сушу повтїкали.

Кілько коштує полїція в НюЙорку.

Місто Ню Йорк видає річно 18 мілїонів долярів на утриманє сторожів. В слїдуючім сї видатки ще збільшать ся, бо начальник полїції Вальдо, який дотепер брав 7500 дол. річної платнї, зажадав підвищки 7500 дол., значить ся, хоче брати 15.000 дол. Крім него зажадали підвищки і инші офіцири полїцїйні.

Як виказують доходженя окрім 18 мілїонів дол. пенсії, нюйорські полїцаї два рази більше заробляли з боку беручи всякі ріжні „хабарі", де тільки можливо.

Король щурів.

В Парижи жиє якийсь пан Мерет, якого знає ціле місто під іменем: „король ловців щурів".

Мерет вповнї заслугує на королївську гідність. Він не працює так як його товариші по фаху, значить ся, не ловить щурів в лапки, анї їх не троїть, як роблять другі, а довить їх голими руками і навіть цїлком не забиває. Полює він на щурів головно по передмїйських закамарках і каналах, а свою добичу продає властителям цирків.

Пан Мерет, якого знають майже всї мешканцї передмість в Парижи, є дїйсним і по праву гідним „оригіналом". Він освоїв собі цїлу громаду щурів, які нїколи його не опускають і товаришать йому в дорозї. Нераз можна бачити, як по маперуючім улицями міста Мереті увихають ся щурі. Сї довгохвості його приятелї то сидять йому на голові, то на плечах, то ховають ся в глубоких його кишенях; часом декотрий збиточник-щур зіскочить на землю та наробивши страху між переходячими улицями, вертає скоро назад на голову або плече свого властителя, та відти немов приглядає ся прохожим та насьміває ся з їх перестраху.

Пан Мерет цїлком не звертає уваги на глядячих на него з подивом проходнїв, а ідучи дорогою гласкає своїх „улюбленцїв" або картає їх, если його не слухають.....

Нападциркового медведя

Крівавий випадок лучив ся недавно з одним цирковим медведем в Бербурзї. Властитель пробуваючого там в гостинї цирку має гарного 8-лїтного медведя. По однім представленю завів його до шатра і тримав тут його на линві. За медведем пішли шкільні хлопцї, котрі також на представленю були без платно. Хлопцї почали медведя дразнити. Наставляли йому під ніс кусник мяса і в хвилї, коли медвідь хотів його з'їсти, хлопцї мясо ховали. Се так розлютило медведя, що він з ревом кинув ся на властителя, вкусив його болючо в руку, а опісля зірвав ся з опона, вибіг на улицю, вкусив в ногу 12-лїтного ученика і пустив ся бічи улицями. За медведем почали бігти полїцїянти і були готові його застрілити, але медвідь тимчасом вбіг на міст і на серединї моста станув, а опісля положив ся. Коли зближили ся люди, медвідь став утїкати і нїяк не хотів дати ся зловити. Наконець принесли з цирку його клїтку, кинули до неї бохонець хлїба, на котрого вид медведище кинув ся до клїтки і так удало ся його вкінци зловити.

Поясненє до ілюстрації.

Старий край в обіймах „Голоду", який сим часом несе готову „Смерть". Люди з дрібними діточками кидають рідну стріху і еміґрують до Канади, яка тверда і зимна, як зелїзо, а в якій горить будуччина нашого народу. Іміґрантів не вітають з отвертими раменами, а місто хлїба дають в руки шуфлю і молот... М.

С. В. КОЗА

НОТАР КРАЄВИЙ — КОМІСАР УРЯДОВИЙ

посілає 10-лїтну практику в справах кримінальних і цивільних в Старім Краю і в Канаді.

В усїх справах удавайтесь на адрес:

663 MAIN Str. — перший поверх.

Phone: Main 4886 і 4979 Winnipeg, Man.

L. C. SMITH & BROS.

машина до писаня.

ДОВГОТРЕВАЛА ЗНАМЕНИТА.

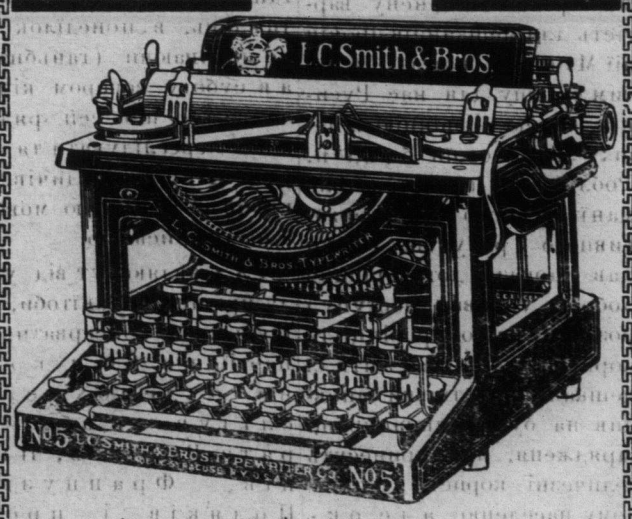

найкраща в сьвітї машина до писаня.

Нановійша конструкція.

Зручна, робить без галасу, акуратна і тревала.

The Smith Visible Typewriter Co. Limited

20 Princess Sreet Winnipeg.

Phone: Garry 4975.

РОДИМЦЇ!

Сли хочете їхати до старого краю, або хочете спровадити своїх краянів до Канади то приходіть до С.Р.R-ського офісу до головних агентів

A. CALDER & SON.

БАНКИРІ

663 Main St. Winnipeg,

MANITOBA

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

Ми спроваджуємо рік річно тисячі народа без жадної перешкоди.

Ми також посилаємо гроші до старого краю скоро і безпечно.

Як також вимінюєм доляри на австрийські гроші і продаємо австрийські марки.

Ми маємо щадницю і принимаємо гроші від доляра до тисячі, і висше та платимо процент.

П. А. Каракоцюк є наш укр. представитель.

Best copy available
Meilleure copie disponible